

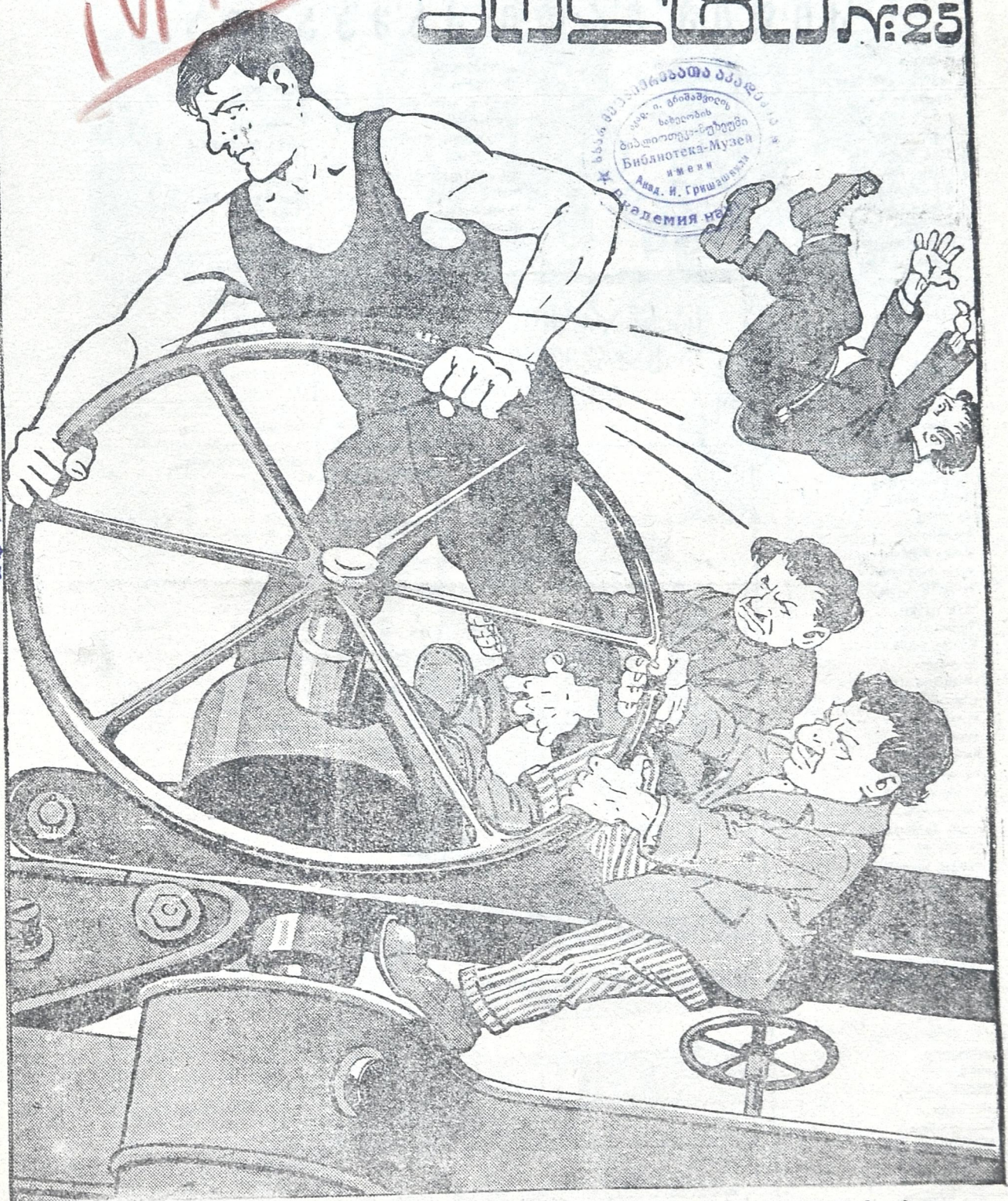
№ 25

101205 - 015/70/00 30/1/11

მეცნიერი № 25

საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია
საბჭოთა მეცნიერების
ბიბლიოთეკა-მუზეუმი
Библиотека-Музей
имени
Акад. И. Гришанина
Академия наук

807 87

დაბტიან, წყალსა ნაყავენ,
მტვერს აყენებენ, მსჯელობენ...
ხან მარჯვენით შემომივლიან,
ხან „მარცხნით“ ჩხირკედლობენ.

ერთად ჩაუბამთ ფერხული,
სმა ისმის მეტად მკეპია...
აქეთ კინკრაქა ბოზოქრობს
და იქით ნაცარქეპია.

გამიშვით, გზას ნუ მილობავთ,
შორს ჩემგან ყველა ცბიერი,
თორემ მთლიანად გაგსრებავთ —
შრომის ქარ-ცეცხლი ძლიერი!

ქ ი ლ ე ვ ე რ თ ი კ ა მ ვ ა ნ ი ა

კამანია
 თქვენც ხომ იცით,
 ხელადით და
 ხ... ი ყანწით,
 ღერ დედლები,
 მერე წვალი,
 აქ რა არის,
 დასაქანისი...
 სოფლად ასეთ
 კამანაიებს
 ზშირად ხედებით
 ჩვენი ალბად...
 ვინ იცის თუ
 რაოდენი
 საბჭოა წვერი
 დვინით დალბა...
 კ... მარილი,
 ქელებები...
 ქორწილი და
 მერე ნათვლა...
 დამეთანხმეთ,
 ყველას უყვარხ
 დედლისა და,
 სუკის დათლა...
 მაგრამ კმარა,
 მე ამაზე
 საუბარი
 რადი მსურდა
 ძველ საბჭოებს
 როგორც იცით,
 უკვე ყავლი
 შეურულდა,
 მოკლე ხანში
 ხელახალი
 აჩრდენები
 უნდა მოხდეს,
 უკეთა და
 უვარგისი
 საბჭოში რომ
 აღარ მოხდეს...
 სწორეთ მითომ
 ზოგიერთებს
 დღეს შექმნიათ
 მოთქმა-ვისში...
 რადგან ხვალ-ზედ
 ამომრჩეველებს
 უნდა მისცენ
 ანგარიში...
 ვინ შრომობდა
 მუღლაგულად,
 მშრომელ გლეხთა
 გასახარად
 და ვინ იყო
 რომ იბრძოდა
 კულაკების
 დასახმარად...
 შოლტკორებსო,
 აბა ნახეთ
 მათი დევაწლ
 შეამოწმეთ...
 ზოგი თუ იფიქს
 იწურავდა,
 ზოგი იჯდა
 როგორც მოწმე
 ზოგი საქმით
 მხარს აძლევდა

კოლექტიურ
 შრომის ძალას
 და ზოგს კი
 იყო მხოლოდ
 საცოდავი
 მაჩანჩალა...
 ამას კოლევ
 ვინა ჩივის,
 ვაპატიებთ
 იქნებ ჩანჩალს,
 ზოგიერთი

კოლექტივებს
 უმიზნებდა
 თოფს და ხანჯალს...
 კულაკობის
 მოძვე გახდა,
 ღარიბების
 დაცვის ნაცვლად,
 რომ მოგვეხო
 მტრის ბუნავი
 არ უნდოდა
 ჩვენთვის დაცლა...

საბჭოებში
 იყო კიდეც
 „მოვლენები“
 ათასგვარი,
 ზოგი მღვდელთან
 ზვივობდა
 და ეცოდა
 მკერდზე ვეფარი...
 ზოგი მართო
 წვერი იყო
 და ესკუპა
 ახლში უქმად,
 რის სოფელი,
 ან რის საბჭო,
 შქონოდა კი
 ჩახოლი ლუკმა...
 ზოგი იყო
 ჩირკედელა,
 ტუნია და
 მართო ენა...
 არც საბჭო
 და არც გლეხები
 რჩებოდა არ მოახდენა...
 შო და, აი
 ამ ლაშქარის
 შემოწმება
 უნდა მოხდეს,
 არ გადავარჩეს
 და არ გაძვრეს
 ვისაც უნდა
 მაგრა მოხდეს...
 გლეხების წინ
 გამოვლინოთ
 დაუნდობელ
 თვითკრიტიკით,
 ვინც ჩვენ საქმეს
 და ჩვენს ბრძოლას
 აბრკოლებდა
 ათას ხრიკით...
 ვთქვათ ნაკლიც
 და მიღწევებიც,
 ნუ ავევებით
 მტრების ნარჩევს...
 უვარგისი—
 შორს საბჭოებთან,
 ვარგისი კი
 ისევ დარჩეს...
 ასე, მწყობრად,
 ყველამ ერთად,
 კლასობრივ მტრის
 მტკიცეთ დაცვით
 და მირ დამხალ
 ძველი ქვების
 ყველა ნაშთი
 დავამარცხოთ!
 საბჭოების
 არჩევნებში
 ვიყოთ ერთად,
 ვიყოთ მტკიცედ.
 დავამარცხოთ
 თუ კი დღემდის
 მტერთან ბრძოლა
 დავამტკიცეთ...
 ჩვენი რწმენა
 გაიმარჯვებს.
 და ეს ბრძოლა
 ჩვენთვის იყოს...
 რომ სუყველა
 ოპორი და
 ორქოფები
 გაირიყოს!

ს ა ნ ვ ა რ ი შ ო ს ა ა რ ჩ ი ვ ნ ო მ ო ხ ს ე ა ნ ე უ ბ ის წ ო ნ ს

საბჭოს თავმჯდომარე: შენ გენაცვალე, დავიწყებ თუ არა საანგარიშო მოხსენებებს, გაიქცე და ზარების რეკა ასტეხე... ხალხს ცეცხლი ეგონება, იქით გაიქცევა და მე შერცხვენას გადავრჩები...

ლოლტიანი,

საყოველთაო სწავლების ფრონტზე

„აჭკუის კოლოფი“

ამბობდნენ, თურგოლის გლუბკო მის თავმჯდომარე ახლ. მ. არჯევანიძე დიდი ქუთის კოლოფიაო. მე ეს არ მჯეროდა, სანამ მე უცხოის ჩემის თვალთ არ ვნახე და არ დავრწმუნდი.

— თქვენ ბძანდებით გლუბკომის თავმჯდომარე? — გლუბკომში შესვლისთანავე შევეცითხე ამ არჯევანიძეს და დარწმუნებულად რომ სწორედ ეს იქნებოდა ის „ქუთის კოლოფი“, რომლის შესახებაც დიდი ქება-დიდება გამეფონა, ორივე ხელი გავუწყოფი და იქნებ ერთს გადავეკოცნიდი კიდევც, რომ მისი სტომაქიდან მსლაგრად ამონასუნთქ ლინის ობზივარს არ დავერტყარივინი.

— მე გახლავართ, დაბრძანდით. — მიპასუხა თავაწიანად და შემდეგ იქ მყოფ ხალხს მიუბრუნდა: — ამხამავებო, სტუმარი მეწვია თბილისიდან, ეხლა მაგის დრო არ არის, ეგ საქმე შეიძლება ხვალ, ზეგ, თუნდა ერთი თვის შემდეგაც გავიდეთ, ეხლა კი მიბრძანდით, სამაისიოთ ვეღარ მოვიკლიო, სტუმარს საკადრისად დახვედრარუნდა...

— რას ბრძანებთ, ახლ. თავმჯდომარე, ჩემი გულსთვის საქმეს ნუ გადასდებთ, პირიქით, განაგრძეთ...

— არა, შენი პირივე, ჩვენ ისეთი საქმი არათუ ვგვიკეს. — მომივიგო თავმჯდომარემ. — ეს ამხანაგები ამტყუნებინ ვინდა თუ არა ჩვენც უნდა მოვიწყეთ ღარიბთა ჯგუფი და მათ შორის მუშაობა გავაჩალოთო...

— მაშ როგორ გინდა კაცო, ვერ უყურებ, რომ კულაკები ყოველ შროიდან გვიტყენ?! — მიამაზნა ვიღამაც.

— ჰო-და აი, რომ გვიტყენ, ამიტომ ღარიბთა შორის კი არ უნდა გავაჩალოთ მუშაობა, საჭიროა ეს მუშაობა გადავიტანოთ კულაკებს შორის და ისე ვიმუშაოთ, რომ ყველა ესენი მივიზიდოთ და ღარიბთაგანთ საბჭოთა ხელისუფლებას...

ისლა კი მართლა დავრწმუნდი. რომ ის ნამდვილი „ქუთის კოლოფი“ ყოფილა. „აჭკუის“ ასეთი კაცი გლუბკომის თავმჯდომარეთ იყოს, ეხაც, ალბათ, ზედის საქმეა.

ნისპარბა.

**საბჭოს თავმჯდომარე: (მასწავლებელს) რა-
ლას კანკალებ, ხედავ თქვენს ფანჯრებს მთლად ახალი
ჩარჩოები ჩაფუსხი...**

**მასწავლებელი: ჩარჩოები კი გამოსცვალეთ,
მაგრამ მინების ჩასმა დაგავიწყდათ...**

გრემის ხევის საბჭო

საბჭოების საანგარიშო-საარჩევნო კამპანიის გამო, მომავლენა თქვენი საბჭოს დასახლებულნი წევრი სანდრო ციგრაიშვილი. გთხოვთ ეს ბარათი მას პირადათ გადასცეთ — საყუარ ხელში.

გამარჯობა სანდრო!
კაცო, რა დიდი ამაგი გავიწყვიტე ციგრაიშვილს კულაკებისთვის, იქნებ არც კი გაქვს წარმოადგენილი აქ — ტფილისში შემხვედარი მათგანი, შენ ალბათ მიხვდები, ვინ... გავიგეს თუ არა, რომ მე შენი მახლობელი კაცი ვარ, შემომხვედრე და ვიღერე სასაიდლოში არ შემართის ძალისხმავა, — თავი არ გამხვენებს...

— რას ამბობ კაცო, შენ სანდროს მეგობარი ხარ და ისე გავიშვებო?

თვალის ერთ დახამამებაში ისეთი სურვა გაიშალა, რომ ჩიბტის რძეც არ გვიკლდა...

— ეს გულმარჯოს ჩვენს ძმასა და პირს ზიარება სანდროს, რაოდენ მელმაც ციგრაიშვილში, მიუხედავად ღარიბების მოთხოვნისა, ერთის ხელის დაკრები დაშალა კოლექტივი... და ჩემი მიწებნი ჩვენც დავგეტოვო... გაუმარჯოს სანდროს და, სანდროსთან ძმბაქებს, რომლებიც ჩვენისთანა ხალხისთვის არაფერს ზოგავენ... — სოქვა ერთმა და ყანში ძირამდე გამოხება...

მივრემ უტყეთის თქვა... მეც რა თქმა უნდა... ხომ იყო რას ვიტყოდი.

ეს კიდევ არაფერია, სულრიდან რომ ავიშვლინით, ქუჩაში ერთი თქვენებური ბობოლა შემხვდა...

სულ შენ მშენს ლოცულობდა. გეარს შენ მიხვდები... ყალბი მოწმობა მიგელია ვითომ ხარი მოუკლდა... სანახლვევიდან ფუხი მიუღია. ხარი ბახარზე გაუყვინდა...

ბეჭდს შეპატია, მაგრამ აღარ შემეძლო... ძლივს ვიღებე ვერბე...

ასე უნდა ჩემო სანდრო... ასე უნდა შეაყვარო ხალხს თავი. მაღაღეტ, მაღაღეტ მედარემა ღმერობა...

შენი ხახრე-ურტიაშვილი.

ს ც ე ნ ა ე კ ლ ე ს ი ა უ ბ ი

**ხუცესა, (ტრაპეზის კარი გაღო და შეხედა ახალგაზრდათა ერთ ჯგუფს — სიხარულით) დიდება ღმერთს! (პირველსა დასახავს — დიმიტრი) კუროხეულარს ღმერთი ჩემი... ალილუია, უფლისა! მიმართ ვილოკოთ... დღისმშობელი, ქალწულო მარიამ, მოკვადლე ამ სატანის ხელიდან დახსნილ შევით და, იესო ქრისტე, ამატე ცოდვანი მართი, ნებსიანი და უფებელივინი... (აფრია) რამეთუ არა იცოდენ თუ რასა იქმოდნ. დიაკვანი, ამინ! (ცალკე) რას მიმქარავს აწი ავი ხუცესი; დაბერდა და ვამოჩერებტა?!
ხუცესი, დიდიხაუ და გააძლიერა კომიავშირი, რათა...**

დიაკვანი, (ცალკე) აწი წყერის გაბარცვას ხომ არ აპირობს?! ნამდვილად გედირობა და იგაა... (ხმა-მალდა) აიაააამინ!...

ვლიკო, გისმით, რავე გვლოცვს ხუცესი?

1. აკაკი, ა? დავიფერო?! მთი იშკლი არ იყოს, და...

**კალენიკე, თუ არ დაიფერებ, იყავი მასთე! ვერ უყურებ რავე გულწმინდათ ლოკულობს?!
2. აკაკი, რაი განსხვავებდა ჩვენს უჯრედსა და ამ ეკლესიის შორის? იქნებ იმასვე არ ვამბობთ; რასაც აქნებ ხუცესი ამბობს: გავაძ-**

ლიეროთ კომკავშირიო?! ა?

ხუცესა, (ყური მოკრა, იამა) წმინდათა გიორგი! შეიწყალენ და შეუნდონ რაიც შენ შეურაცხვედეს, რათა, იქნებ ყველა უჯრედის წევრებმა მიბაძოს სვირის მეორე უბნის ცენტრალურ უჯრედის კომკავშირებს, და...

დიაკვანი, (ყური) მამაო, ნუ გადაუხვიე წესს...

ხუცესა, (ჩემადგე) სუ! შე ვირო! ვერა ხედავ იმგენს, ძლივს მოსულან ქვეაზე და არ აკლდებიან ხოლმე წირვა-ლოცვას!

დიაკვანი, კი მარა, ვერს რეიზა ხმარობ, მამაო, რავე გეგადრება: კატუფე ვერ იტყვი?! (მალდა) უფლისა მიმართ ვილოკოთო...

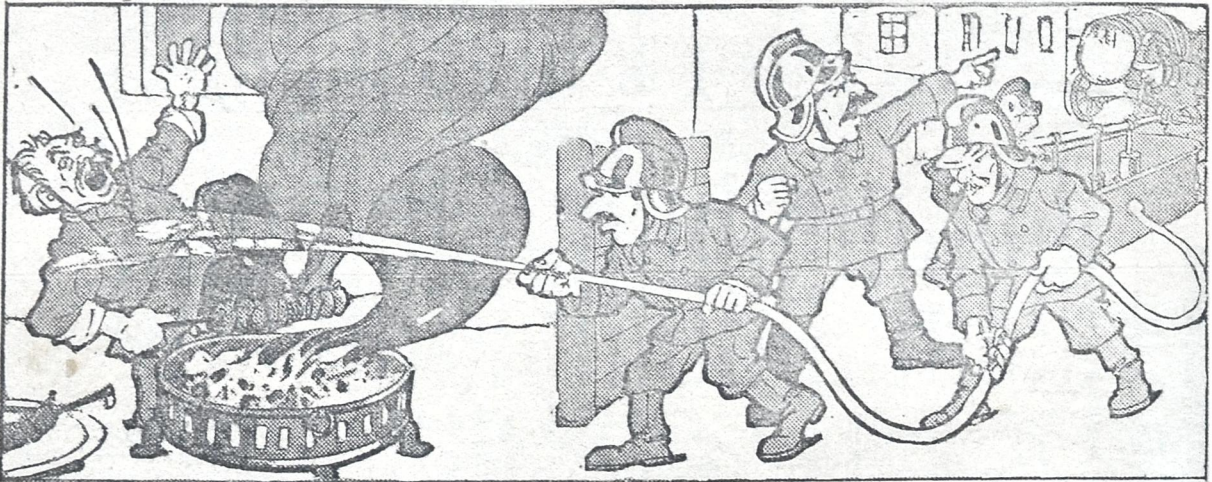
**გლები, (შეხედავს და ნახავს კომკავშირელებს: ვლიკო, კალენიკე და აკაკი დიბრადობს და პირ ტრის წევრ აკაკი მიხეილის ძე ღიბ რაძეს, რომელიც ზოგი სანოღეს ანთებს, ზოგი მუხლის ჩოქით ეხვე წება რაღაცას „ღვთიშობის“) ვთ თქვენს პატრონს! მათა მჭრძოლი უღმერთოები ვართო?! ა? რაზი არ სხენთ პატრას და კომკავშირს?!
**ხუცესი, (გლებსკენ) განვიდი კათაკმეველოო!...
დიაკვანი, ააააააააამინ!!****

აშბა!

„მრთბული მებრძოლები“

სიონლის ცეცხლის მებრძოლი რაზმი ნამეტანი ერთგულად ირჯება... საკმარისია პატარა კვამლს მოპყრან სადმე თვალი, რომ სახანძრო განგაში ასტეხონ... გლეხკორის წერილიდან

— არიქაა... ცეცხლი, ცეცხლი

— ვა, ვა... რის პაუარი კაცო, წვალი ერთიანად ნუ გამოხრეთ...

თავმჯდომარის მუქარა

— მოგიცდეს ბიჭო პავლე ღვი-ნიაშვილი თუ არ დავანიანო ქობ-სამკითხველოს გამგებობიდან. განა იმითმე დაგაყენეთ სამკითხველოს გამგედ კედლის ვაზეთში გაშუქ-რე მეთქი?— აი შენ წუწუო, მი-გინებ თუ არა!!

— რას მერჩებები კაცო, რა დავრჩენია ჩემთან, რომ გადამეცი-დე! გულაპარაკები, არაფერი და-მიწერია შენზე!

— როგორ თუ არ დაგიწერა მამ ვინ დასწერა კედლის ვაზეთ-ში ხცის საბჭოს თავმჯდომარე არავითარ ყურადღებას არ აქცევს ჭარხლის კონტრაქტაციის საქმეს, არ ემზადება საბჭოს არჩევნების კამპანიისთვის და არც სიმინდის დამზადებაზე იწუხებს თავსო?

— ეგ ყველაფერი მართალია, მარა დაწერი არ ვიცო, ვინ არის.

— მაგთ ვინდა იმართლო თა-ვი? არ ვავივა არა. სულერთია ჩემს ხელში ხარ. ერთი კრება მო-ვიწვიო და მე მკითხვ რაგორ პანდურის ცემით გავაგდო შენ და შენი კედლის ვაზეთი სამკითხვე-ლოდან.

ასე ებუტებოდა თავმჯდომარე ღვინიაშვილი სამკითხველოს გამგე მსახალაქს...

გნახოთ, როგორ შეასრულებს მუქარას!

ბ.ჩიქი.

ან გარიუს აბარებს

— ამხანაგებო, — დაიწყო თავისი მოხსენება, რინიანდ, ცვი-ბისის საბჭოს თავმჯდომარემ აპხ. ვანო გელაშვილმა, — სანამ მე ჩემს მოხსენებას შევეუდგებო და დაწვრილებით გაცნობებდეთ საბჭოს მუშაობას, ესე იგი, ჩემს მო-ღვაწეობას, მე მინდა წინასწარ აე-ღნიშნო ის, თუ რამდენი შრომა და ამავი დამიხარჯავს მე ჩვენი სო-ფლის საკეთილდღეობით, რომელსაც იმედი, დამიფასებთ.

მე, ამხანაგებო, განსაკუთრე-ბულ ყურადღებას ვაქცევდი და ვაქცევ კოლმეურნეობის ზრდას, მაგრამ, ამხანაგებო, ამ საქმის შე-სრულება ჯერ-ჯერობით შეუძლე-ბელი ვაბდა, რადგან ზაფხულის სიღვ-პაანაქებაში ეს შეუძლე-ბელი იყო, შემოდგომაზე ხენა-თესვა გვექონდა, ხოლო ზამთარი ისეთი ცივი გვიდგება, რომ ძალ-ში გარეთ არ გაივდება და მე ხომ ადამიანი ვარ.

შემდეგ უნდა მოგახსენოთ, ამხა-ნებო, სილოსის შესახებ. ეს სა-ქმე, რასაც ირგვლია, კარგი საქ-მეა, მაგრამ ამას დრო უნდოდა, სა-ამისო დრო ა ჩვენ არ გვექონდა.

რაც შეეხება თანხების მობი-ლიზაციას, ეს საკითხი რამდენ-ჯერმე იდგა დღის წესრიგში და დღესაც დგას.

რა თქმა უნდა, ყურადღებიდან არ გამპარავია არც საყოველ-თაო სეკულდებულო სწავლების სა-ქმე. სამი წელიწადია ვაშლოვან-ში დავიწყეთ სკოლის აგება, თუმ-ცა ჯერ-ჯერობით არ მოგვიყა-ვერია, მაგრამ მოგვხსენებთ, რომ ერთბაშად ქვეყანა არავის აუშე-ნებია.

ამხანაგებო, ცხლა ვიღამაც მო-

მისხა — ლოთობ და საქმეებისა-თვის ველარ იცლიო.

მართალია, ელოთობ, ესეამ ღვი-ნოს და ესეამ მხოლოდ იმითმე, რომ ღვინოში მინც ჩავლა სოფ-ლის ყველა ის დარდა, რომელიც მე მაწუხებს როგორც სოფლის პატრონსა და ხელმძღვანელს.

შეიძლება ისიც მისაყვედუროთ, რომ მე ზოგჯერ გლეხებს ვუყვი-რი და ვლანძღავ ხოლმე, ეს ამ-ხანაგებო, ნერვიის ბალოა, ნერვები მაქვს მოშლილი. ხუმრო-ბა ხომ არ არის, ამოდენა სოფელს ვდებ სათავეში, ამოდენა საქმე-ებს აკეთებდი, შინაურსა და გარე-ულ მტერს უხვდებოდი და...

— გეყოფა, გეყოფა ქათინაუ-რები. — მიამხა ვილაკამ დარბაზი-დან. — იმ დღეს როგორ იყო, რომ ქორწილში დაითვფრი და შემდეგ იქსალობა რევოლვერის სროლით აიკელი?

— ამხანაგებო, მე ვთხოვთ ჩემს პირად ცხოვრებაში ნუ ჩაერევიო, სიმთვრალის დროს კაცი კაცსა ჰკლავს და მე რომ რევოლვერი ვსალოლო პაერში, მაგით განა რა დაშავდება! მით უმეტეს დღეს, ამხანაგებო, როდესაც შინაური და გარეუ მტერი შემოგვეყვია, — ყოველთვის და ყველგან, ქორ-წილში კი არა ქელებშიც რომ იყო, მტერს უნდა ავრჩობინო, რომ შენ შხად ხარ თვედაცისათ-ვის...

მთხებდავად იმისა, რომ თავმჯ-დომარემ თითქმის 3 საათს ილა-პარაკა ტუბილად და ენაწყლია-ნად, სოფელში მინც ხმა არის გავრცელებული, რომ შეიძლება თავმჯდომარე გელაშვილი გამო-ცვალონ.

ი.შენი.

სიზმრის ახსენა

სტალინის სათნოსი

1) თუ სიზმარში ბარგავილული ტურისტები ნახე, იცოდე, რომ სტა-ლინისის დაწვებულელები აქეთ-იქით გადადიან... ქალაქის საბჭო — მილიციის შინაბაში, მილიცია — ბავშთა კონსულტაციაში, ხოლო ბავშთა კონსულტაცია კი უბნაო დარჩება.

2) იოსებ ჩიტიაშვილი თუ ნახე სიზმარში — ცუდია, პარტმანდტი გავიფრინდება, სახლს ვაგინხრეკენ და აღმოვჩენენ აუარებელ „კონ-ტრაბანდა“ საქონელს.

3) პროფკავშირები თუ ნახე — აუცილებლად დაგვიძინება მუშა-ობის დროს და სულ დაგვიწყლუ-ბა ყოველნაირი კამპანიები.

4) თუ სიმონ ბერია ნახეთ სიზ-მარში, საბჭოს თავმჯდომარეო-ბას არ იკადრებთ, უარს განაცხა-დებთ და ვერ დათმობთ „ინჟინე-როს“ პორთფელს.

5) თუ მოსე კვლიაშვილი ნა-ხეთ — თავს ცრუ დამკვერლათ გა-მოაცხადებთ.

6) თუ ზემო ზახაროვი და გი-ორგი კვეციანი გესმინება — იცოდეთ, რომ კინოს უკან მოთაე-სებულ „გზო“-ს საწყობიდან ქურ-დულათი კოლათებით და პალტოს ქვეშ ამოფარებული საქონელს ვა-აბანთ ნაცნობ-მეგობრებს, რომე-ლიც სოფლის კოოპერატივებისა-თვისა გამზადებულთ.

ლაბჩი.

„კოოპერატორის“ ზრუნვა

სოფლის კოოპერატივები დამზადებულ კვერცხს დიდხანს სტოვებენ ადგილობრივ რევ. რის გამო ქალაქში გადაგზავნილი კვერცხის დიდი ნაწილი ლაყდება... გაზრთებიდან

საგთა გოდება

სტალინის სადგურზე ერთმანეთს შეხედენ რაიონის კავშირის მომუშავე ბარია ხოზბერძენი და რაიკოლმეტრნობათა კავშირის მდივანი შალიკო წერეთელი. — გამარჯობა შალიკო! აცოცს რა ღმერთი გავიწყურა, ვინ ჩაგვადრო გაზრთში?

— რა ვიცი ჩემი ძმაო, კი დამწერეს ეს ვიცი, ვიცი და მწერს ვიცი და ვერ მიიკვლევია. თუ მივაგინი, მოუკლავს არ გაუშვებ...

— კი მაგრამ შენ ხომ გავლანგე 800 მანეთი და არც გადაგინდია, მე კი დედაჩემი დავაფაცურე და ჩემს მიერ ყალბი ქვიშარებით მიღებული ფული უკან დაგებურე. სასამართლოშიც ვიყავი გადაცემული, მაგრამ ქალაქის პროტექტორამაქვე მიშველა და საქმე მოსაქეს...

— მე აცოცა „ვიდეტენისა“ მიკეთებდენ და დამოუბა ის ვილაცა „ჭრაგია“, თუ რალაც ვშმაკი.

— შენ ჩემი სიკვამლე ჩამოგვრია მით ლაპარაკში რაიკოლმეტრნობათა კავშირის ინსტრუქტორი გიორგი ხარაზოვი.

— რაიმეინდერობის კავშირის თავმჯდომარეობის ადგილს ვუღარიე მთელი ექვსი თვე და ეხლა უარი მტყავს. დამწერეს „რემედასის“ ფულები გავლანგაო. მე რეგულირაციონერების ფულების კემას როგორ ვიკადრებდი! ზღისში კოოპერაციის ნოკრად ყოფნის დროს დამაკლდა რამოდენიმე თუმანი. არა, ჩვენთვის რომ ესთქვით, კი არ დამაკლდა და ხელი მოვიანცულე.

შოალტორი კი შორა-ახლოდან უსურებდა მით და იწერდა ამ სტრიკონებს...

კაკუფია მისა.

„კოოპერატორი“. კვერცხის გავზავნას ის არ ხვლობია წიწილები გამოვიჩქეო და ვარიები გავუგზავნო ქალაქში?

ჩვენი ფოსტა

ბ. ხარაზი. ვანში. თქვენი ვრძელი ლექსიდან ვიღებთ მხოლოდ ერთ ადგილს, რომელმაც საგონებელში ჩაგვაგდო: ლეიფიშვილს გადახანდა ანგარიში ახ თუმანამდე ერთი ვაგონი სიმინდით მიიღუა ხახთუმალზე, ცოტა ხნით ციხეში ჯდომასა— აბა მითხარ, რათ ჩაგდებხ?...
საოცარი კაცი ყოფილა ეგ თქვენი „კოოპერატორი“ ლეიფი. ყველა მფლანგველი ფულს სჭამს, მაგას კი, როგორც თქვენი ლექსიდან სჩანს, ასე თუმანს ანგარიში გადაუსანსლავს მხოლოდ... ეს კიდევ არაფერი, მას როგორც ეტყობა ერთი ვაგონი სიმინდი შეუჭამია... ეს ამბავი კი მართლა იშვიათია!.. და ამის შემდეგ თქვენ მის ციხეში ჩასმაზე ლაპარაკობთ...

რა ციხე და გამსახლი გაუსლებს ისეთ კაცს, რომელიც ხელდახელ ერთ ვაგონ სიმინდს სჭამს?! არ ჩამდენი მილიციელი და ჩამდენი

პროკურორი იქნება საჭირო მის დასაბატირებლად?!

ჭინჭრაძე. მოგვყავს თქვენი ლექსის ნაწილები:

- წარა-მარა
- ლეში კმარა...
- ფული დახლ-გაიპარა.
- ეხლა გამგეტ ახსადაა,
- აღარც ბიჭი,
- აღარც ფარა...
- ძალიან დაღონებულხართ გამგის უკვალოდ დაკარგვით. მოკითხეთ გამსახლში... ალბათ იქ არის.

ჭინჭრაძე. იმდენი ლექსი გვგზავნით, ვერ ზიდათ გრუნავიებით— დაბეჭდეთ, ნუ გეზარებათ ბუნსავითა მაქვს ლექსები...
ათე იწერებით თქვენ, ჩვენი პასუხი კი ასეთია: ან ჩვენ შეგვიბრა-ლეთ, ან ქალაქი, ან მელანი ან ჩვენი გოდორია...

უზველეთ!

ჩვენშიც დადგეს რადიო და ყველას გასუარდა, კულაკების, მკობხავეების სოფლის მტრების გარდა. ის პირვილ დღეს, როგორც იყო, ძლიეს-ლა ახრილდა,

შემდეგ, რატომ, აღარ ვიცი ენა ჩაუვარდა... ეხლაც ასე დგას მდღემარედ, როგორც პატარბალი, მას შესცქერის მგლოვიარეთ ტყაია — ბევრსადაო... მას პატრონად არცენ უჩანს უქმად იკარგება. ანტენა, ხომ მოიპარეს, სხვებიც ნიავედა. საჭიროა, რომ განგვტონოთ ეს რადიო მუნჯი, თორემ ხარჯი რაც გავეიეთ შეიქნება ფუტი.

ალიკო

გველი-ჩირა-ლანით

არ გეუწივოს მართალი, მელიტონი, მამაო, და ნუ იტყვი იმასაც— მტრულად მიყო სხვათაო.

მასწავლებლად ბრძანდები ფიქრობ ყველაფერი ხარ, მაგრამ, კაცო იცოდე, ვერ კიდევაც მღვდელი ხარ.

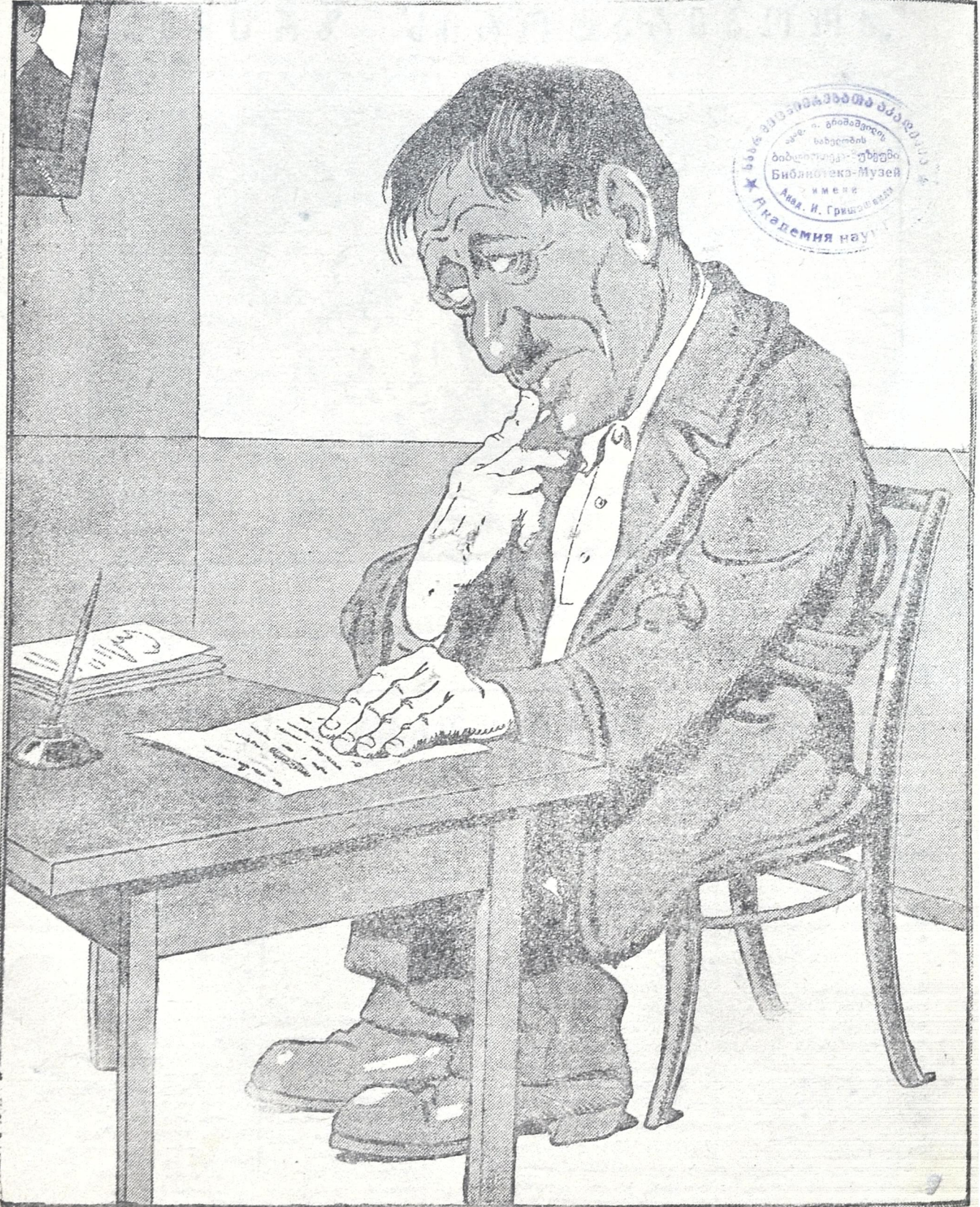
შენ ვგვალს უნდა მოშორდე. ფართე მასა გიყურებს, აწ არავინ შეგაქმნეს ძველებურად დიდ პურებს.

მოუფიქრებს ნუ კარგავ ჩვენ არ გვიანდა მღვდლები, მუქთა-ბორა-წურბელა მშრომელების მტრები.

ია.

1930

საანგარიშო მოხსენებების წიგნი

საანგარიშო მოხსენებების ბიბლიოთეკა-მუზეუმი